

*Speciale dank aan Bouke en Merel
voor de rust en de vrijheid.*

ISBN 978 90 00 40513 8

ISBN 978 90 00 39651 1 (e-book)

NUR 282

© 2026 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.de-leukste-kinderboeken.com

Tekst: Levina van Teunenbroek
Illustraties en omslagontwerp: Charlotte Bruijn, Lottaland.nl
Zetwerk: Mat-Zet bv

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

(On)gewoon

Ik kan me zo voorstellen dat je je afvraagt wat de Kabaalbende is. Of hoe het is gekomen dat uitgerekend in een saai stadje als Braverick de Kabaalbende is ontstaan. En waarom was dat eigenlijk nodig? Braverick was een niet zo heel erg opvallende stad ergens in ons land. Er was geen geweldige voetbalclub, scoutingclub, fietsclub of neuspeuterclub. Geen grote luchthaven, en ook geen kleine gewone haven.

Er was wel een gewone school. En er waren ook een gewoon plein, een gewoon gemeentehuis, een gewone supermarkt, een gewone wekelijkse markt, een gewone kerk en een gewoon park...

Gaaaaaap! Niks aan, eigenlijk.

Maar als je goed keek, dan was er toch wel iets raars met Braverick. Het was er ongewoon stil. Het was ongewoon netjes. Geen spelende kinderen op straat. Alle tuintjes ongewoon keurig gemaaid en gesnoeid. Geen roze auto's of straten

versierd met ongewoon wild wapperende kleurige vlaggetjes. Nergens werden ongewone hamburger-eet-je-vol-wedstrijdjes gehouden.

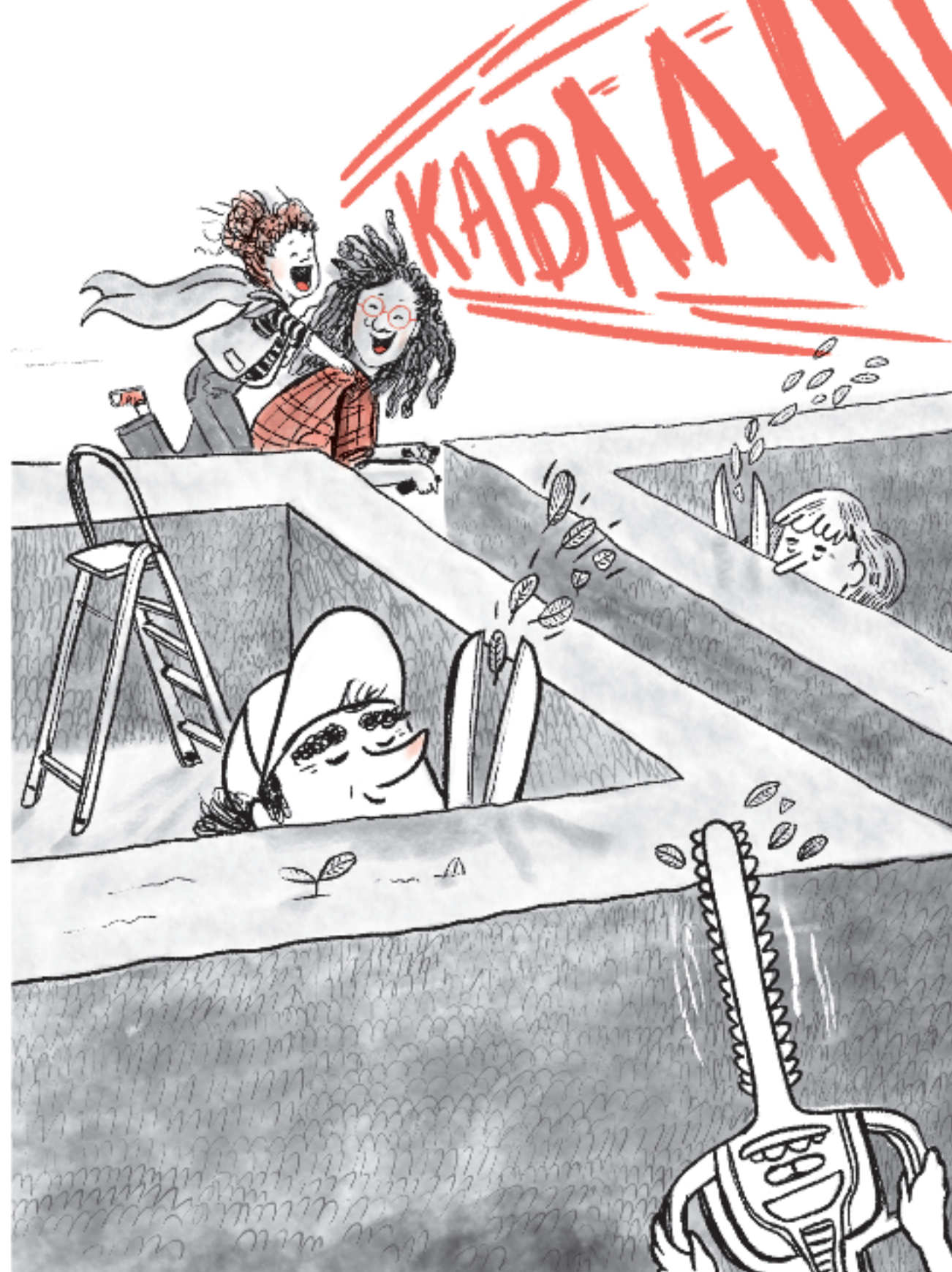
Het was er allemaal niet. Dat was gewoon heel erg ongewoon.

Hoe kwam dat zo? Braverick had een ongewoon strenge burgemeester. Die besloot op een kwade dag allemaal regels op te stellen voor de Bravericken. Hij bedacht een snoepverbod, een speelverbod, een herrieverbod, een lachverbod, een knoeiverbod, een **gaten-in-je-broek-verbod**, een **achterstevoren-op-je-stoel-zitten-verbod** en nog veel meer verboden. Er mochten natuurlijk ook dingen wel, zoals klusjes doen, huiswerk maken, grasmaaien en stil in een hoekje lezen. De kinderen van Braverick moesten vanaf de eerste schooldag alle regels uit hun hoofd leren. En als de Bravericken zich er niet aan hielden, kregen ze straf.

En waarom was dat? Omdat burgemeester Pietlut (ja, zo heette hij gewoon echt) de prijs voor netste en schoonste stad van het land wilde winnen.

Toen kwamen Frietje (altijd voorzien van een cape) en haar ouders Liedewij en Ben in Braverick wonen. Zij vonden het heel ongewoon dat alles wat het leven leuk maakt verdwenen was uit deze stad. Ze openden een speelgoedwinkel, organiseerden een openingsfeest (dat natuurlijk verboden werd) en later een zomerfestival.

Dankzij Frietjes ouders vonden de Bravericken hun **tralalahopsasa** terug. Dat is dat vrolijke en gezellige wat het leven leuk maakt. Maar de burgemeester en zijn handlager Hugo Klikzuur (ja, zo heette hij gewoon echt) deden er alles aan om ze te stoppen. Ze veroorzaakten zelfs een enorme ramp, waardoor de speelgoedwinkel moest sluiten. Liedewij en Ben gaven het op, maar Frietje en haar vriendjes niet. Zij bedachten een kabaalprotest en daarmee was

de Kabaalbende geboren. En weet je wat hun strijdkreet werd? **BENDE SPECIAAL, MAAK KABAAL!!!** En ze bewezen dat kabaal maken soms heel belangrijk is, want dankzij de Kabaalbende mocht de winkel weer open en werden de regels afgeschaft.

Zo, dan kan het verhaal nu beginnen!

Rollen

‘Ga weg, stelletje herriemakers!’ Hugo Klikzuur gooide zijn raam open en schreeuwde met zijn pinnige stem naar de kinderen die op de stoep voor zijn huis aan het skaten waren.

‘We doen toch niks?’ Frietje stopte onder het raam en keek omhoog naar haar overbuurman, die in zijn pyjama uit het raam hing.

‘Jullie rollen voor **MIJN** huis over **MIJN** stoep, hou daar onmiddellijk mee op!’

Intussen kwamen Bart en Elsje Snot tot stilstand naast Frietje.

‘Goedemorgen, meneer Klikzuur,’ riep Elsje vriendelijk. ‘Heeft u goed geslapen?’

Hugo gaf geen antwoord en tierde door. ‘Al dat gelach verstoort mijn ochtendrust. Dus **NU METEEN** van **MIJN** stoep af!’ Hij wilde zijn raam al dichtdoen toen Bart antwoord gaf.

‘De stoep is van iedereen, hoor, niet alleen van u. Wij mogen hier heus wel spelen.’

‘Ja!’ riep Frietje erachteraan. ‘Wij mogen hier gewoon skaten!’

‘Waar heb jij die wijsheid vandaan, **snotneus?**’ snauwde Hugo.

‘Uit de bie!’ zei Bart voordat hij Samira opving, die het remmen nog niet zo onder de knie had.

Precies op dat moment kwam lefgozer Leo in vliegende vaart op het groepje af rollen. ‘Ben ik er al?’ riep hij luid naar zijn vrienden. ‘Ik skate met mijn ogen dicht, hoe cool is dat?’

‘Remmen!’ schreeuwde Frietje.

Leo knalde tegen de lantaarnpaal en viel achterover. 'Au! Dit is toch niet zo'n heel goede stunt,' mompelde hij terwijl hij overeind krabbelde.

'Gelukkig heb je je helm op,' zei Elsje, die bezorgd naar hem toe rolde en hem overeind hielp.

'De volgende keer doe ik ook nog een kussen in mijn broek.' Leo wreef met een pijnlijk gezicht over zijn achterste.

'De volgende keer!?' Samira schudde vol ongeloof haar hoofd.

Hugo bekeek het tafereel en deed nog een poging de bende van zijn stoep te verjagen. 'Dit is wel **MIJN** uitzicht. Dus wegwezen, jullie!' Hij knalde het raam dicht en trok het gordijn ervoor.

'Zo heb je toch helemaal geen uitzicht?' Frietje haalde haar schouders op en draaide zich naar haar vriendjes. 'Hoe laat is het eigenlijk? Moeten we niet al naar jullie huis, Bart? We mogen vandaag toch met jullie mee naar het zwembad?'

Bart keek op zijn horloge. 'Ja, we moeten er over een halfuurtje zijn.'

'O, dan moet ik opschieten.' Samira rolde naar Frietjes huis aan de overkant.

In de voortuin lagen alle schoenen van de Kabaalbende en daar trok ze gehaast haar skates uit. 'Ik wil nog even langs de moestuin van school. Mijn stukje tuin hangt vol lekkers, dat wil ik eerst nog plukken.'

'Mag dat wel als het vakantie is?' vroeg Leo. 'Ik heb er niets meer aan gedaan. De hele boel hangt slap. Ik denk dat ik beter worstjes kan gaan kweken. Die heb ik alleen nog nooit aan een plantje zien groeien.'

'Ik heb aan juf Klepgraag gevraagd of ik mijn eigen stukje van de schooltuin in de vakantie mag bijhouden. Ik vind dat zo leuk! Dus ik ga nu snel, ik zie jullie wel bij het zwembad!'

'Ik ga mijn zwemspullen nog even halen, tot zo!' En Leo rolde er ook vandoor.

